

**Wandelweg nr. 8 :
La grande Virée :
Rendeux
Merktaken**

La grande Virée biedt de buitengewone gelegenheid een nieuwe en oordeelkundige blik te werpen op de vele aantrekkelijke en betoverende aspecten van de wegen die men tijdens de wandeling begaat.

Vertrekpunt : Kerk van Chéoux

Hoogte : 270 m

Afstand : 8 km

Approximatieve duur : 3u00

Moeilijkheidsgraad : middelmatig

Kenmerk : woud - landelijke
streek - prachtige uitzichten

De wandeling begint naast de neogotische kerk uit 1886. Al snel kunt u een deel van het dorp verkennen, met zijn traditionele huizen en hoeses, opgetrokken in baksteen en met puntgevels in vakwerk (foto 1). In het dorp Chéoux treft u talrijke kruisbeelden aan ; slechts enkele hebben hun geheim prijsgegeven ; laten we die kruisen dus gewoon zien als een vorm van devotie. Net voor u links afslaat en de kleine landelijke weg neemt --, ziet u op de muur van een woning een lang donker kruis. In 1940 had mevrouw Dessy beloofd een kruis op te hangen wanneer haar man, die was weggevoerd, uit Frankrijk zou terugkomen. Bij "A La Journalle" -2-, gelegen op een van de hoogste punten van het dorp van waaruit men een prachtig uitzicht heeft, draagt het houten kruis de stille sporen van twee mysterieuze data: 1930 en 1976.

Maar voordat we deze plaats bereiken, trekken we eerst over landelijke wegen. Deze wegen, die op het eerste gezicht onbeduidend lijken, behoren tot die kleine elementen van het landschap die de eentonigheid van onze streek doorbreken.

Ze illustreren ook heel duidelijk wat bedoeld wordt met het ecologisch netwerk, waarin elke natuurlijke maas van ons milieu een essentiële schakel vormt in een groter geheel, dat onmisbaar is voor het behoud van dier- en plantensoorten. Het geheel van al die elementen maakt onze landschappen ook rijker en aangener. Want wat zou ons platteland voorstellen zonder de onmisbare hagen, bosjes, beboste hellingen en alleen staande bomen? (foto 2)

Deze wegen zijn niet alleen van landschappelijk en ecologisch belang, maar vormen eveneens een ideaal terrein voor wandelaars, fietsers en ruiters, die er een idyllische plaats vinden waar ze hun favoriete sport kunnen uitoefenen.

Vroeger bestond de belangrijkste functie van deze wegen erin toegang te bieden tot landbouwpercelen. Daarnaast hadden ze ondergeschikte functies zoals houtproductie, bescherming van de dorpen tegen afvloeiend water en de productie van veevoeder.

Vandaag de dag ligt het belang van die wegen, naast hun mogelijkheden op het vlak van het plattelandstoerisme, eveneens in de buitengewone pedagogische perspectieven die ze bieden. Maar het zijn vooral hun kwaliteiten als natuurlijke schuilplaats die benadrukt moeten worden. Deze omgeving biedt aan verschillende dier- en plantensoorten natuurlijke mogelijkheden die elders in de omgeving zo goed als onbestaand zijn. Wilde aardbeiplanten, maagdenpalm, duinsalomonszegel, speenkruid (foto 3), maar ook andere plantensoorten kan u op uw weg tegenkomen. Het speenkruid is een kruid dat frequent voorkomt in bossen op een stikstofrijke bodem. De bloeitijd loopt van eind maart tot april. De blaadjes zijn rijk aan vitamine C. Voor de bloei zijn ze eetbaar, daarna zijn ze giftig.

Wist u dat een aantal vogels, voornamelijk insecteneters, de winter niet bij ons doorbrengt ? Ze trekken tijdelijk weg.

- Er zijn de trekvogels die op regelmatige tijdstippen wegtrekken: Zwaluwen, kraanvogels en ooievaars vertrekken gewoonlijk op het einde van de zomer voor een relatief constante periode en trekken meestal zeer ver weg.
- De toevallige trekvogels zijn vogels die op hun broedplaats blijven en die enkel wegtrekken wanneer de weersomstandigheden ongunstig worden (de blauwe reiger bijv.).
- De zwervende vogels trekken niet ver weg maar veranderen van woongebied al naar gelang de weersomstandigheden. Dat geldt voor talrijke zangvogels die in de winter dicht bij de huizen komen wonen. Mussen, goudvinken (foto 4), vinken en mezen behoren tot de zwervende vogels.
- En dan hebben we nog de standvogels die hun verblijfplaats niet verlaten: de huismus en de merel.

September is de drukste maand in het vogelrijk. De regelmatige trekvogels verlaten onze streken in groten getale. Toch wordt onze avifauna er niet armer

op, want de regelmatige of toevallige trekvogels, afkomstig uit het noorden en vooral het oosten, komen naar onze streken. Sommige vestigen zich bij ons om de winter door te brengen, andere vervolgen hun reis na een min of meer langdurig verblijf. Terwijl de kraanvogels in een V vliegen, vliegen de scholeksters in een rechte lijn en de spreeuwen in lawaaierige zwermen - u kan ze in de verte in dichte massa's zien voorbijvliegen.

Op de terugweg kunt u gebruik maken van de oriëntatietafel die zich bevindt op het genoemde "A la Journalle", voordat u het hart van het dorpje Hodister bezoekt.

